

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 24-06-2024
Enhed: Borgernær Sundhed
Sagsbeh: smik
Sagsnr.:2024 - 7914
Dok. nr.: 180151

Folketingets Sundhedsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 615 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 6. juni. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 615:

"Vil ministeren kommentere på de forhold, der beskrives i en artikel på perspektiv.dk 20/5-24: "Kommune og region kamp mod hinanden: Sanders liv er en banegård", og især svare på, hvilke tiltag ministeren vil tage for at sikre, at familier som Sanders får en mere sammenhængende og fleksibel hjælp, så deres hverdag ikke bliver unødigt besværlig? Hvordan vil ministeren sikre bedre samarbejde og koordinering mellem kommuner og regioner i et tilfælde som Sanders? "

Svar:

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at det er helt afgørende, at man som familie får den nødvendige hjælp, når ens barn har brug for omfattende støtte. I sådan en situation er det vigtigt, at hjælpen er koordineret og giver de bedst mulige forudsætninger for, at barnet og hele familien kan leve et almindeligt liv.

Det er ikke muligt at kommentere på den konkrete situation i forhold til reglerne, da det ikke fremgår af artiklen, hvilke regler der ligger til grund for den støtte, der ydes.

På Indenrigs- og Sundhedsministeriets område findes regler for fælles hjælperordninger til personer med kronisk respirationsinsufficiens i bekendtgørelse nr. 987 af 24. august 2015 med tilhørende vejledning nr. 10338 af 24. august 2015. Bekendtgørelsen regulerer de aftaler som region og kommune måtte indgå, når der er tale om fælles hjælperordninger. Ligesom bekendtgørelsen regulerer fordelingen af udgifter mellem region og kommune.

Vejledningen sondrer generelt mellem, om borgeren er omfattet af sundhedslovens eller servicelovens regler (eller begge dele), og bidrager til at understøtte, at regioner og kommuner tilrettelægger varetagelsen af fælles hjælperordninger på en hensigtsmæssig måde.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet oplyser, at der inden for deres ressort i barnets lov findes regler, hvorefter kommunalbestyrelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, skal yde personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. til børn og unge, som grundet nedsat funktionsevne har behov herfor, jf. lovens § 90, jf. servicelovens § 83.

Endvidere skal kommunalbestyrelsen yde hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af børn og unge med betydelig og varigt nedsat funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Som et eksempel på en merudgift, hvortil der vil kunne ydes støtte, kan nævnes merudgiften

til ansættelse af en person med de nødvendige kvalifikationer til pasning af barnet i hjemmet.

Det er afgørende, at hjælpen tilrettelægges så fleksibelt som muligt, også på tværs af sundhedsloven og barnets lov, af hensyn til at sikre det bedst mulige hverdagsliv for de familier, der har behov. Det er min klare forventning til myndighederne, at de samarbejder og inddrager de berørtes perspektiver i deres beslutninger og tilrettelæggelse af indsatserne.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde